

RESSÒ DE LA PARAULA

EL LLIBRE DE LA VIDA (III)

L'Ascensió

Hem de passar del llibre escrit al cel al llibre redactat a la terra. Hem d'escriure el nostre propi «llibre de vida» amb el nostre dia a dia, amb la nostra biografia tal com és, amb tot realisme i autenticitat. Llavors, si hem viscut davant Déu i segons Ell, malgrat els nostres pecats i febleses, aquest llibre nostre esdevindria un testimoniatge lluminós del gran Llibre escrit pel dit de Déu, és a dir, del seu Esperit.

Els àngels, el dia de l'Ascensió de Jesús, deien als deixebles: «què feu aquí plantats mirant al cel? Jesús tornarà». És hora, doncs, de mirar també a la terra. I el mateix Jesús els havia dit: «rebreu l'Esperit Sant, sereu els meus testimonis fins a l'extrem de la terra» (cf. *Ac* 1,1ss.). Així mateix els va donar aquest manament: «Aneu i anuncieu l'Evangeli batejant-los en el nom del Pare...» (cf. *Mc* 16,15).

Aquells deixebles de la primera hora, amb la Mare de Déu al capdavant, eren primícia dels inscrits: havien rebut el do immens, la gràcia de la salvació. Què significava això?, un privilegi, un premi, un honor? No exactament. Quedava clar que «El Llibre de la vida», en lloc d'un quadre o llista d'honor, es convertia en tasca, en missió. Perquè, tal com sabem, cada do de Déu comporta una vida conseqüent i una tasca, un servei. Així, el mateix «El Llibre de la vida» estava demanant la redacció d'aquests altres llibres personals que s'escriuen amb

el cor lliure, sota el signe de l'obediència a la voluntat de Déu.

En efecte, els sants, en portar aquí a la terra una existència de seguiment fidel a Crist, amb les seves febleses i pecats, amb les seves llums i goigs, però havent triomfat en ells la gràcia, han escrit amb la seva vida un veritable llibre. És el seu testimoniatge.

Els van ser cercadors, molt conscients de la seva pobresa. Què era el que demanaven a Déu amb més freqüència? Que anotés en el Llibre, no els seus mèrits, sinó les seves llàgrimes, com feia el salmista (cf. *Sl* 55,9).

Alguns van posar per escrit el seu itinerari espiritual. Cap sant teoritza sobre la santedat sense al·ludir a com ell l'ha viscuda. Molts es van veure moguts a escriure la seva trajectòria de recerca i

trobament amb Crist. Sant Gregori Nazianzè, en ple desterrament va escriure *Sobre la seva vida*, testimoniatge d'un pastor que sabia patir. Sant Agustí amb les seves *Confessions*, que lloant Déu es confiava a aquells «que l'estimaven». Sant Ignasi de Loiola, que va reflectir la seva pròpia experiència en els seus *Exercicis Espirituals*, i molts altres, com santa Teresa de l'Infant Jesús, amb la seva ben coneguda *Història d'una ànima*.

De vegades aquestes obres en les quals es descriu la pròpia experiència de vida «amb Déu» han estat titulades així: «El Llibre de la vida». En aquests casos, la paraula «vida» té un doble sentit: d'una banda significa el camí existencial, la biografia, que indica l'itinerari concret de la persona cap a la santedat; d'altra banda, dona a conèixer, testimonia, l'obra de Déu en aquesta persona: el gran regal de la vida divina atorgada i concretada en la seva història. Amb aquestes obres a la mà ningú no podrà dir que ser cristià és un canvi d'idees o una opció de lluita per una utopia nova...

Hi podem descobrir empremtes pròpies de la mà de Déu, és a dir, de l'Esperit Sant. Així podem dir que Déu «escriu» en les nostres vides perquè llegint-les, descobrim quina és la seva voluntat, el seu estil, la seva manera d'estimar transformant-nos.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ascensió-Glorificació-Esperança

Celebrem la festivitat de l'Ascensió de Jesús al cel. Ens referim al fet que Jesús, a la vista dels seus deixebles, deixa definitivament d'estar amb ells de manera visible aquí en la terra. Des d'ara ja no veuran més físicament a Jesús.

Hem llegit dos textos —el dels Fets dels Apòstols i el de l'Evangeli de sant Mateu— que situen l'Ascensió en dos llocs i en temps diferents. No és ara el moment per aprofundir en aquesta diversitat. La tradició cristiana ha prioritzat la versió més narrativa dels Fets dels Apòstols que ens concreta el lloc i temps. Així, el pelegrí que visita Terra Santa, venerarà l'Ascensió de Jesús en un indret de la Muntanya de les Oliveres, a la vista de Jerusalem, «a la distància que és permès recórrer en dissabte» (*Ac* 1,12).

Voldria apuntar breument unes reflexions sobre l'Ascensió:

1a) Si aquesta partença de Jesús fos un abandonament dels seus, no tindríem res a celebrar: no fora una festa sinó un trist comiat. Però no, Jesús ha dit als apòstols: «jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (*Mt* 28,20). L'Esperit Sant, que rebran pocs dies després en la Pentecosta, testimoniarà aquesta presència espiritual de Jesús amb els seus.

2a) L'Ascensió per a Jesús és recuperar el lloc que li és propi. Recordem: Ell «essent de condició divina... es va fer no res, prengué la condició de servent» (*F* 2,6-8). Així, a aquell abaixament que contemplen en l'Encarnació per Nadal, ara, un cop ressuscitat i completada la missió rebuda del Pare, correspon l'exaltació a la Glòria.

3a) A més, hem de considerar l'Ascensió com el preludi del retorn definitiu de Jesús a la fi dels temps:

«Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la mateixa manera com heu vist que se n'anava» (*Ac* 1,11). Aquestes paraules estableixen un vincle profund entre l'Ascensió i el retorn al final dels temps. Jesús resta amb el Pare fins a la seva darrera manifestació.

4a) Jesús inaugura una nova manera de viure amb Déu. Ell, triomfador de la mort, va a preparar un lloc per als seus escollits, perquè siguin sempre amb Ell (*Jn* 14,2s).

5a) L'espiritualitat cristiana de l'Ascensió. Els cristians hem de viure units amb el Senyor glorificat per mitjà de la fe i dels sagraments. Fem néixer en nosaltres una espiritualitat d'esperança activa: transformar el nostre món perquè assoleixi la glòria a la que Déu l'ha cridat.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

EL LLIBRE DE LA VIDA (III)

L'Ascensió

Hemos de pasar del libro escrito en el cielo al libro redactado en la tierra.

Hemos de escribir nuestro propio «libro de vida» con nuestro día a día, con nuestra biografía tal como es, con todo realismo y autenticidad. Entonces, si hemos vivido ante Dios y según Él, a pesar de nuestros pecados y debilidades, ese libro nuestro llegaría a ser un testimonio luminoso del gran Libro escrito por el dedo de Dios, es decir, de su Espíritu.

Los ángeles el día de la Ascensión de Jesús, decían a los discípulos: «¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? Jesús volverá». Es hora, pues, de mirar también a la tierra. Y el mismo Jesús les había dicho: «recibiréis el Espíritu Santo, seréis mis testigos hasta los confines del mundo» (cf. Hch 1,1ss.). Así mismo les dio este mandato: «Id y anunciad el Evangelio bautizándoles en el nombre del Padre...» (Mc 16,15).

Aquellos discípulos de la primera hora, con la Virgen María a la cabeza, eran primicia de los inscritos: habían recibido el don inmenso, la gracia de la salvación. ¿Qué significaba esto?, ¿un privilegio, un premio, un honor? No exactamente. Quedaba claro que «El Libro de la vida», antes que un cuadro o lista de honor, se convertía en tarea, en misión. Porque, como sabemos, cada don de Dios comporta una vida consecuente y una tarea, un servicio. Así, el mismo «El Libro de la vida» estaba pidiendo la redacción de estos otros libros personales que se escriben con el corazón libre, bajo el signo de la obediencia a la voluntad de Dios.

En efecto, los santos, al llevar aquí en la tierra una existencia de seguimiento fiel a Cristo, con sus debilidades y pecados, con sus luces y gozos, pero habiendo triunfado en ellos la gracia, han escrito con su vida un verdadero libro. Es su testimonio.

Ellos fueron buscadores, muy conscientes de su pobreza. ¿Qué era lo que pedían a Dios con más frecuencia?: que anotara en el Libro, no sus méritos, sino sus lágrimas, como hacía el salmista (cf. Sal 55,9).

Algunos pusieron por escrito su itinerario espiritual. Ningún santo teoriza sobre la santidad sin aludir a cómo él la ha vivido. Muchos se vieron movidos a escribir su trayectoria de búsqueda y encuentro con Cristo. San Gregorio Nacianceno, en pleno destierro escribió *Sobre su vida*, testimonio de un pastor que sabía sufrir. San Agustín con sus *Confesiones*, que alabando a Dios se confiaba a aquellos «que le amaban». San Ignacio de Loyola, que reflejó su propia experiencia en sus *Ejercicios Espirituales*, y otros muchos, como santa Teresa del Niño Jesús, con su bien conocida *Historia de un alma*.

Alguna vez estas obras en las que se describe la propia experiencia de vida «con Dios» han sido tituladas así: «El Libro de la vida.»

En estos casos, la palabra «vida» tiene un doble sentido: por un lado, significa el camino existencial, la biografía, que indica el itinerario concreto de la persona hacia la santidad (la unión con Dios); por otro lado, da a conocer, testimonia, la obra de Dios en esa persona, el gran regalo de la vida divina otorgada y concretada en su historia. Con estas obras en la mano nadie podrá decir que ser cristiano es un cambio de ideas o una opción de lucha por una utopía nueva...

Podemos descubrir en ellas huellas propias de la mano de Dios, es decir, del Espíritu Santo. Así podemos decir que Dios «escribe» en nuestras vidas para que, leyéndolas, descubramos cuál es su voluntad, su estilo, su manera de amar transformándonos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Trobadra +18: Tocats per la vida

Mari Carmen de la Fuente, durant la trobada online

Dimenge 17 de maig a la tarda, una trentena de joves de diversos indrets de la diòcesi, com ara Vilanova i la Geltrú, Sant Feliu de Llobregat, Gavà i el Prat de Llobregat, es van trobar de manera online per participar a la **Trobada+18** d'aquest any.

La va conduir la Mari Carmen de la Fuente, directora de **Migra Studium**, que a través del seu testimoni va ajudar a reflexionar sobre la vocació i com es pot identificar. Les pantalles no van dificultar aquest espai de diàleg tan interessant que es va generar a partir de les preguntes de tots els participants i els comentaris de la Mari Carmen.

També van poder participar **l'Oriol i l'Andrea, jove família missionera** que van viatjar al setembre fins a Hondures, en un projecte de cooperació i evangelització. Van compartir els inicis de la seva experiència a aquell país i el procés que els hi va portar a prendre aquesta decisió. Tot el seu recorregut

el podeu resseguir visitant [el seu blog Conlospies-debarro](#).

Per aprofundir personalment en la cultura vocacional, els participants van acollir unes preguntes, com a guia per a la reflexió sobre «què vol Déu de mi?».

- Una mirada sobre el passat: Fes un repàs a la pròpia vida. Quines persones i esdeveniments identifiquis que t'han ajudat a intuir la vocació?
- Una mirada sobre el present: Quin espai ocupa Déu a la teva vida? Déu té alguna cosa a veure amb el que faig i com ho faig?
- Una mirada sobre el futur: Tinc un somni obert o tancat? Deixo que Déu hi participi?

Hauria estat fantàstic acabar la trobada amb unes senzilles galetes i uns sucus compartits... però tot arribarà!

La Pastoral Vocacional es reuneix telemàticament

El proper dimarts 26 de maig al matí, la Pastoral Vocacional a Catalunya serà protagonista. Per una banda, hi haurà a les 10 h la reunió de rectors i formadors dels tres seminaris existents a Catalunya. A continuació, a les 12 h, són convo-

cats els delegats de Pastoral Vocacional de la Tarraconense.

Aquestes cites estaven previstes fa temps i les actuals circumstàncies fa que ara es realitzin de forma telemàtica i online.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

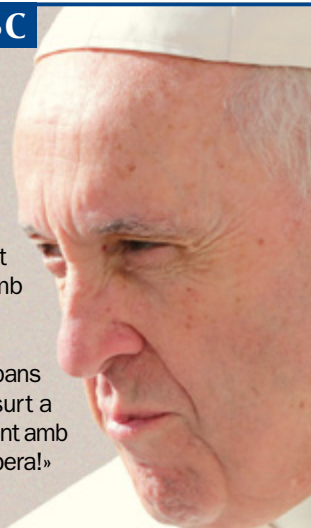

@Pontifex: «Demanem avui al Senyor la gràcia de no oblidar la gratuïtat de la revelació. Déu s'ha manifestat com a do, s'ha fet do per nosaltres, i hem de mostrar-lo i donar-lo als altres com un do, no com una possessió nostra» (14 de març).

@Pontifex: «La pregària expressa la necessitat de correspondre a l'amor de Déu, que sempre ens precedeix i ens sosté. El cristià resa amb la consciència de ser estimat sense merèixer-ho» (14 de març).

@Pontifex: «Resem avui per les famílies que viuen una situació difícil, especialment per les famílies en les que hi ha alguna persona amb discapacitat. Resem perquè no perdin la pau en aquest moment i aconseguixin tirar endavant amb fortalesa i alegria» (15 de març).

@Pontifex: «El Senyor ens busca abans que nosaltres anem a buscar-lo, surt a trobar-nos i ens crida. Tirem endavant amb alegria, perquè sabem que ens espera!» (15 de març).

«**Necessitem respirar la veritat de les bones històries: històries que construeixin, no que destrueixin; històries que ajudin a retrobar les arrels i la força per avançar junts.**»

«**Una narració que sàpiga mirar el món i els esdeveniments amb tendresa; (...) que reveli l'entreteixit dels fils amb els quals estem units els uns amb els altres.**»

Si us plau, torneu a llegir aquestes frases... sí, sí. Torneu enrere i llegiu novament aquestes frases... i deixeu-les ressonar dins vostre.

No us sembla que estan escrites per al moment de pandèmia que estem vivint? O potser, que impacten d'una certa manera en el nostre in-

La vida es fa història

terior precisament pel moment que vivim?

Doncs aquestes afirmacions estan escrites pel papa Francesc amb data 24 de gener de 2020, és a dir, abans que iniciés l'aventura del coronavirus, si més no a Europa. Fan part dels primers paràgrafs del seu missatge amb motiu de la **54a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials**. Impressió personal: En un món cada cop més digital i enxarxat, enguany el papa Francesc sembla que ha reflexionat amb paper i ploma per centrar l'atenció dels comunicadors en la narració, en el relat, que es diu ara, perquè la vida es fa història, així diu el papa Bergoglio.

Potser no s'ha notat massa, però des de finals de gener, d'alguna manera, aquesta proposta de focalitzar l'atenció en la narració, de transmetre la Vida a través d'històries, ha estat subjacent a la feina de la Delegació diocesana de Mitjans de Comunicació, més enllà dels entrecanvis i de les errades del camí.

Avui, diumenge de l'Ascensió, Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, us convido no només a llegir **el missatge del papa Francesc per a aquesta Jornada**, sinó a gaudir de la seva lectura, com d'una bona història... «Perquè ho puguem explicar i gravar en la memòria» (cf. Ex 10,2), com ens recorda la Història de les històries, la Sagrada Escriptura.

Amparo Gómez Olmos
Delegada de Mitjans de Comunicació

Brins d'Oportunitats no tanca

Oferir ni que sigui un bri d'esperança, d'alleujament, de motivació per seguir endavant... Aquest és el programa de **Brins d'Oportunitats**, l'empresa d'inserció de **Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat**. Així ha estat a les arrels i des del seu començament, l'any 2018. I aquesta és la mateixa inspiració que esperona tot l'equip de Brins, també durant l'actual pandèmia.

La crisi de la Covid-19 i els més de dos mesos d'estat d'alarma que portem ens han obligat a tots a modificar moltes coses. A fi de preservar la salut de la població, s'han hagut de tancar tantes activitats, però... la caritat no tanca. Des de Càritas s'ha seguit acompanyant a les persones en situació de vulnerabilitat i s'ha pogut constatar que una de les principals raons que ha portat les persones a una situació de precarietat ha estat la pèrdua de la feina, i per tant, d'ingressos. Això els ha passat a persones que treballaven en economia submergida o a altres assalariats als quals se'ls ha aplicat un ERTO. En qualsevol cas, persones que han deixat de rebre els seus ingressos principals, i conseqüentment, ja no han pogut fer front a les despeses de subsistència.

Conscients d'aquesta situació, des de Brins d'Oportunitats s'ha decidit no realitzar cap ERTO per tal de no afectar negativament l'economia de les persones participants. Aquesta aposta ha significat que des del mes de març Brins ha continuat la seva activitat en tots els seus serveis de neteja, atenció a persones grans al seu domicili, horts i econòmats, a més de fer algunes altres feines puntuals i organitzar nous serveis.

Certament, la situació laboral de les persones treballadores s'ha adaptat. Per una part, l'equip tècnic i coordinador ha fet teletreball i les reunions per videoconferència. Per altra, l'activitat de les persones participants ha patit diverses etapes. Inicialment, hi havia empreses que no tancaven, i després han tancat; empreses tancades que a poc

a poc han tornat a l'activitat encara que no sigui al 100%; i empreses que han mantingut la feina amb ple rendiment durant tot el temps.

S'ha continuat amb les formacions individuals i grupals online. Els seguiments i acompanyaments s'han fet principalment per via telefònica. S'han adoptat totes les mesures de protecció recomanades, per tal de protegir la salut de les persones treballadores així com la dels clients. Per sort, no hi ha hagut cap baixa per la Covid-19 però sí hem tingut baixes per prevenció, a causa de malalties respiratòries cròniques.

Era una opció arriscada, la de continuar endavant amb l'activitat de Brins, però les promeses de Jesús són certes i s'ha experimentat el cent per u que ens diu l'Evangelí per a aquells que cerquen el Regne de Déu i la seva justícia: la situació de l'estat d'alarma ha generat noves necessitats i la demanda de nous serveis, que han permès a l'empresa d'inserció poder mantenir els contractes a aquestes persones que ja tenien una situació molt precària abans de la crisi.

Per contactar i informar-se dels serveis de Brins d'Oportunitats: t. 683 474 741, administracio@brinsoportunitats.cat - www.brinsoportunitats.cat

AGENDA

► **Dedicació de la Catedral.** Dimarts 26 de maig, a les 20 h, Eucaristia presidida pel bisbe Agustí Cortés a la Catedral de Sant Llorenç.

► **Pentecosta i Diada de l'Acció Catòlica i l'Apostolat Seglar.** El proper diumenge 31 de maig, a les 12 h, el bisbe Agustí presidirà la solemnitat de Pentecosta a la Catedral de Sant Llorenç.

Fe d'errates. Al *Full Dominical* de la setmana passada, corresponent al 17 de maig, vam publicar les *Lectures de la missa diària i santoral* corresponents als dies del 25 al 31 de maig, en lloc dels dies 18 al 24 de maig. Disculpeu la confusió.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16, 29-33]. Sant Beda el Venerable (673-735), prevere i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. *Sant Feliu de Llobregat*: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. i fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

27. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. *Sant Feliu de Llobregat*: beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund. de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor; sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.

28. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. *Lleida*: Dedicació de la Catedral. *Sant Feliu de Llobregat*: sant Felip Neri, prev. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg. de l'Equador.

29. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. *Urgell*: sant Just

(s. VI), bisbe d'Urgell. *Tortosa*: sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. □ Dissabte [Fets 28,16-20. 30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. *Sant Feliu de Llobregat*: beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev.; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.

31. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), verge.

L'Ascensió del Senyor (A)

COMENTARI

Aneu a convertir tots els pobles

Avui celebrem dues coses: per una banda, Jesús deixa de fer-se visible als apòstols: *Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista.* El Fill ha complert la seva missió i torna al Pare enduent-se la seva naturalesa humana i ara Crist, Déu i home, rep tot el poder de part del Pare *que ressuscità el Crist d'entre els morts i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus.* I el mateix diu a l'evangeli: *Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra.*

Aquest és el terme final del crucificat: Ressuscitat, és ara Senyor de tot el món.

I això és el que han de predicar els apòstols (és el segon aspecte). Ara comença el temps de l'Església. Ara és el moment d'anar per tot el món anunciant la Bona Notícia del Ressuscitat, del seu amor, de la seva salvació. Per això, la primera lectura diu: *Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: Homes de Galilea, ¿Per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà... No és el moment d'enyorar-se, de restar bocabadats mirant el cel, és el temps de la missió, de la predicació, de ser testimonis seus per tot el món fins que ell torni ja en glòria i majestat a la fi dels temps.* L'evangeli diu clarament: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.* Però els apòstols, en aquesta missió, no estan sols: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* I quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra. Aquesta és també la nostra missió: amb la força de l'Esperit ser testimonis de Crist per tota la terra.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, / el terrible, rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?» Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijamente al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»